

מסורת הש"ס

(א) [למקן פה: פי. מוטות
י.א. (ב) ולעיל פי. י.א. (ג)
(ד) וחסד י.א. (ה) ולעיל פה:
ע"ש פסחים י.א. (ו) ע"ש
(ז) ולעיל פי. י.א. (ח) ע"ש
(ט) וחסד י.א. (י) ע"ש וכן נכסו
(יא) ולעיל פי. י.א. (יב) ע"ש
כ. כמיות לה. (יג) ע"ש
י.א. (יד) מות י.א.
ס. ומכרתי י.א. (טו) ע"ש
ע"ש.]

תורה אור השלם

1. איש איש מורע אחריו
ודוא צדוק או יב
בקרשים לא יאכל עד
אשר יתיר והגבול ככל
טמא נפש או איש אשר
תצא ממנו שכבת זרע:
ויקרא כב ד
2. אל תאכלו ממוט נא
ובשל מבשל במים כי
אם עלי אש ראשו ככל
ברצו ועל קרבן ולא
ותיריו ממוט עד בקר
והקרבן ממוט עד בקר
באש השחרה
שמות יב ט
3. לא אכלתו באני ממוט
ולא בערתי ממוט בטמא
ולא נהתי ממוט למת
שמעתי וכן אלקי
עשיתי ככל אשר
צויתני: וברבים בו י
4. וידבר יי אל אהרן
ויאמר אליו ואתה ידוע
קשרת תרומתי לכל
קשר בני ישראל לך
נתתם להמשה ולבניך
לחק עולם:
בבבב יח יח

הגהות הג"ח

(א) נמי כהנה למת לי
(אבל) מפשר חוקים: ויב
פי' דלמא מעשי סו'
(ב) חס' דיה הכי הוה
פי' כמחוסר כפורים יבסור
ול' ויתת לא נחמק:
(ג) ד"ה מה ופי' שכן
במקום כ"ל ואלת סמין'
נחמק: (ד) ד"ה מה ופי'
ומחוסר דלעיל קאי כ"ל
ותית דלמא נחמק:
(ה) ד"ה ליקח ופי' הכל
הכי כפין:

הגהות הגר"א

[א] נמי ודלפי עליה דר'
עקיבא ח"ת' וכמה דחקו
סוה ההמפלה:

הגהות מורה"ב

רנשבורג
[א] חס' ד"ה מה נחמק
ופי' יב ע"י נחמק נח
ע"י חס' ד"ה מה ליקח
ופי' ודוק:

הערל פרק שמיני יבמות

עד.

עין משפט
נר מצוה

ונוסגין. תרומה וזכורים בשאר שני שבע כל שנת השמיטה אצל
מעשר שני אין נוהג בג' וכו': ור' מאיר היא דאמר. כפרק יש
מותרות [למקן פה:] מעשר ראשון אסור לזרים הלכן לענין ערלות
נמי חמור: אונן מותר כפרה. דקדשי נדק הנית היא ולא קדשי
מוזה ומינינו טבול יום מותר בה
וכל שכן אונן: מחוסר כפרה.

אונן מותר בפרה. ללא גרע מטבול יום ואע"ג דלונן אסור
במעשר וטבול יום מותר היינו לאכילה אצל לנגיעה תרומה
שני: דכ"י גרים בקונט' שרפת אונן ומחוסר כפורים כפרה וגרים
נמי תנא ריבוק הבבלי היא. ומקדק דמדפליג אהנה דלעיל במחוסר
כפורים הוא הדן בעל דאמר וקשה
לר"י דמה ענין זה אצל זה דמשום

נה א מ"י פ"ד מלכות
פ"ה לחומה ל' י'
גו ב מ"י פ"ד מ"י
תרושת ה"ה י'
ויפ"ה ל"ה א ופ"ה י'
י"ה ע"ה א ספ"ה י'

תוספות שונים

תלחא ממנו חסדי מעשר
חד לנפיה למעט מעשר
לאשון שומר כמלכות:
ואיבא ליקח לו ארון
ותכריכו ח"ל בר הונא בר
יהושע ממנו חסדי ותתיה
דהאמת כן הוא דרשין
ואפילו ממנו חסדי חסד
למת ליקח לו ארון ותכריכו
וי"ל דה"ק ויהא ליקח
לו ארון ותכריכו דוקא.
ח"ל בר הונא ממנו חסדי
ואפילו ממנו חסדי ליקח
לו ארון ותכריכו לאפור:
אחת תרומה טהורה ואחת
תרומה טמאה. ויתמה
דהאם כפרת כל פטילי
המוקדשין אמרין אמת
תרומה טהורה ואחת
תרומה טמאה וי"ל דהא
והא אחת האם דה"ק נמי
משמרת תרומותו דמיירי
בשמירת תרומה קאמר
אחת תרומה טהורה ואחת
תרומה טמאה ליליא למימר
דקאי אטמאה דהא לא ש"ן
עטמאה שמר לגפרה
אלא. אצל הכל דר"ל
דלמיר דחמנה להספק חת
בשכ"ל קא דרש אמת
תרומה טהורה ועטמאה יחד
דלעיל תל"ה לאו ויתמה
כפרה אלא מילין לא
אזכורין ולא דרשין:

מוסף רש"י

איש איש. מורע אהרן
והוא נזעזע לו זב. לרבות
את הערל. שבוה טמאה
על יאכל תרומה אם כן
הוא חייב: וזהו דכתיב
קרא תרומה חסדי. דכתיב
וזה השם וזהו וזהו
יאכל מן הקדשים וחיט
שנת דמתי ליה כהעבר
ע"ה ור"י ע"ה. שרפת
אונן ומחוסר כפורים.
כפרה לחומה קאי.
הוא און און אסור כה.
דלא כמ"י כן קאי אלא
כקדשי מוזה: ונחמ"י י'
למדן ומשיבין. גרס
שזו שאינה מופנה שמי
נדרים אלא מזה אחד למדן
ממנה אם אין להשיב. אצל
אם י' להשיב משיבין: ונחמ'
קרא ויבסור ע"ה.

ונוהגין בשאר שני שבוע ואין להם פדיון מה
שארין כן במעשר ש"מ ת"ש נשתתירו בו ציצין
המעכבין את המילה הרי זה אינו אוכל לא
בתרומה ולא בפסח ולא בקדשים ולא
במעשר מאי לאו מעשר דגן לא מעשר
בהמה מעשר בהמה היינו קדשים ולישמך
מי לא תגן פסח וקדשי קדשים בשלמא פסח
וקדשים צריכי דאי תנא פסח משום דערלות
בפסח כתיבא אבל קדשים אימא לא ואי תנא
קדשים ה"א מאי קדשים פסח אלא מעשר
בהמה למה לי (א) אלא מעשר ראשון (ב) ור'
מאיר היא דאמר מעשר ראשון אסור לזרים
ת"ש מדרתני ר' חייא בר רב מדפתי ערל אסור
בשתי מעשרות מאי לאו אחד מעשר דגן
ואחד מעשר בהמה הכא נמי מעשר ראשון
ור' מאיר ת"ש אונן אסור במעשר ומותר
בתרומה ובפרה טבול יום אסור בתרומה
ומותר בפרה ובמעשר מחוסר כפורים אסור
בפרה ומותר בתרומה ובמעשר דא"ר יצחק
ניתיב ערל אסור בתרומה ומותר בפרה
ובמעשר האי תנא דבי רבי עקיבא היא
דמרבי ליה לערל כטמא דתניא ר' עקיבא
אומר איש איש לרבות את הערל ומאן
תנא ואו דפליג עליה דרבי עקיבא תנא דרבי
יוסף הבבלי היא דתניא "אשרפת אונן
ומחוסר כפורים כפרה רבי יוסף הבבלי
אומר אונן כפרה מחוסר כפורים פסולה ואף
ר' יצחק סבר ערל אסור במעשר דא"ר יצחק
מנין לערל שאסור במעשר נאמר בממנו
במעשר ונאמר ממנו בפסח מה ממנו
האמור בפסח ערל אסור בו אף ממנו האמור
במעשר ערל אסור בו מופני דאי לא מופני
איבא למיפרך מה לפסח שכן חייבין עליו
משום פיגול ונותר וטמא לאי אפנויי מופני
מאי מופני דאמר רבא א"ר יצחק תלחא
מומנו כתיבי כפסח דלגופיה וחד לגופיה

שזה וחד למאן דאמר בא הכתוב ליתן לך
דכתיב נותר כתיב נמי ממנו ולמאן דאמר ליתן לו כקר שני לשריפתו אידי
דכתיב עד בקר כתיב נמי ממנו תלחא ממנו כתיבי במעשר חד לגופיה וחד
לדרבי אבהו א"ר יוחנן וחד לדריש לקיש דאמר ריש לקיש א"ר סמיא מנין
למעשר שני שנטמא שמותר לסוכו שנאמר ואלא נתתי ממנו למת למת הוא
דלא נתתי הא לחי דומיא דמת נתתי איזה דבר ששוה בחיים ובמתים הוי
אומר זו סיבה מתקוף לה מר זוטרא "ואימא ליקח לו ארון ותכריכים
אמר רב הונא בריה דרב יהושע ממנו מגופו רב אישי אמר לא נתתי
דומיא דלא אכלתי מה להלן מגופו אף כאן מגופו ואכתי מופנה מצד
אחד הוא הניחא למאן דאמר "למדן ואין משיבין אלא למד"ל למדן
ומשיבין מאי איבא למימר דן דרבי אבהו מדרב נחמן אמר רבה בר
אבא נפקא א"ר דאמר רב נתמן אמר רבה בר אבא רבא רבא רבא רבא רבא
הנה נתתי לך את משמרת תרומותי "בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת
תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה ואמר רחמנא לך שלך תהא להסקה
תחת תבשילך: וכל הטמאים כו': מנא הני מילי א"ר יוחנן משום ר' ישמעאל
אמר קרא איש איש מורע אהרן והוא צרוע או זב וגו' "אי זהו דבר ששוה
בזרעו

לא נתתי ממנו למת לא כסיכה קאמר אלא כן הוא מתודה לא קניתי ממנו ארון ותכריכים
למת אפילו בשנטמא דלא יוכלתי
ואשמעינן דאף על גב דמעשר טהור לא ניתן אלא לאכילה ושמיא וסיכה אם נטמא מותר לחללו לקנות ממנו חלוק: מופנה
מזה אחד. דההוא דפסח מופנה לגזירה שיה אצל דמעשר טהורו תלחא אכרית להו: הניחא למאן דאמר. פלוגתא דרבי ישמעאל
ורבנן היא בהמפלת במס' נדה (דף ע"ב): כן דרבי אבהו. דמפיך חד מנינו למישרי הדלקה בשמן תרומה שנטמא מדרב נחמן נפקא:
בזרעו

לחייבין כדווחיה בחי שרי: ואימא.
למת אפילו בשנטמא דלא יוכלתי
ואשמעינן דאף על גב דמעשר טהור לא ניתן אלא לאכילה ושמיא וסיכה אם נטמא מותר לחללו לקנות ממנו חלוק: מופנה
מזה אחד. דההוא דפסח מופנה לגזירה שיה אצל דמעשר טהורו תלחא אכרית להו: הניחא למאן דאמר. פלוגתא דרבי ישמעאל
ורבנן היא בהמפלת במס' נדה (דף ע"ב): כן דרבי אבהו. דמפיך חד מנינו למישרי הדלקה בשמן תרומה שנטמא מדרב נחמן נפקא:
בזרעו